1/

Com. Ex. PSUC — 2 gener 1980

I. Valoració III Conferència (el PSOE i la reconstrucció ecc.). (Ant. Gutiérrez).

II. Ateneu Treballadors i acord-marc. (Ll. Ma-Rod. Rojo)

1. La crisi econòmica. Aquest expedient crisi. La gran empresa no-respon als expedients crisi (vg. Pegaso). El cas Seat-Fiat. El cas Olivetti.

2. L'Ateneu dels Treballadors. Autèntica batalla ideològica i política. Valoració mobilitzacions a la tardor. La primera gran batalla política és la participació directa nostra.

També cal estar a col·lectiu dins les files de l'esquerra. L'U.G.T. és la primera experiència per on s'orienta el PSOE i el terreny sindical com el polític. El PSOE vol controlar l'independència sindical explotant la seva especificitat com a força política. També s'orienta cap a un sindicalisme a l'alemanya.

Les mobilitzacions. Crítica la falta d'una perspectiva de mobilització global per part direcció confederal CCOO. Les accions per si van aïllant més l'opinió bona part direcció CCOO.

Dinàmica entre confederació CCOO → i direcció CCOO a Catalunya.

CCOO a C.V. exigeix la dimissió Ateneu. La Confederació exigeix la

negociació.

Després discussió del Consell valoració
negativa d'aquesta discussió.

Cal fer un canvi del context
i el mètode: direcció iniciativa
Reunió especial per això: els participants
Coll Barberà: M. Camacho.
Perspectiva molt clara.

Què fer? Què?

3. El segon acord.

Aquest acord continua el
Aquest acord? acord UGT-CEOE de juliol, en la línia
dels objectius centrals del programa econò-
mic de la UCD.
[redacted] la data no s'albira cap
alternativa real si el mínim de conflicte.

Falta d'una política econò-
mica alternativa. L'aquest moment és impossible
arribar a un acord d'aquest caràcter
polític i cap encara garantir
el seu compliment.

Com s'ha arribat a aquest per part
i fallada: de CCOO? No és pensant propiament
sobre les bases definides per UGT i
CEOE: els objectius polítics més de
pressió.
Per què? Per un determinat plantejament
de relació de [redacted] de
alternativa i interpretació dels perills
de l'aïllament, tant del p. com del
sindicat.

3/

Aparta preocupació pera excessiva-ment pròpia de la idiosincràsia: respecte a les mares.

Què defineix el sindicalisme? El seu nivell de reivindicació?

■ La reducció. No la tenim prou definida. Sembla que d'ací a que es internacionalitzi, serà important tenir el resultat. CCOO La qual reducció proporcionalment és més plantejament. Això és degut a que la diferència al UGT més fundat d'un 5% del mercat laboral!

El resultat global més d'acceptació fixada d'una disminució poder adquisitiu salarial, a canvi concessions sobre reducció jornada d'hores. Això equival a acceptar la disminució del salari respecte el cost de les hores!

Aquest acord no és pitjor diferent del decret de limitació salarial del govern, l'any passat. Però amb signat per UGT (i podem també per CCOO!)

Fins demà entre CCOO de Catalunya i diferents comarques vol concentració de CCOO a nivell Nacional.

CCOO de Cat. La per l'acord per no es firmi aquest convenis-marc.

Dins d'aquest marc es critica la negociació col·lectiva d'aquest any.

Pugil per la gestió assistència sindical UGT.

Diferència de política salarial entre

Signatari.

4/

CCOO de Cat. i la Confederació de CCOO. (aquests són parla de ~~la~~ ~~llei~~ ~~del~~ ~~poder adquisitiu~~ ràpid)

Justificació de la abstenció: de la participació directa i democràtica dels treballadors.

Cadiu per a aquesta unitat i fatiga de cara a la UGT, el PSC.

La reposició consens defectarà molt directament les eleccions al Parlament Català. Ha de ser un dels elements centrals de la nostra campanya.

Gipuscoa: explica el context històric del conveni-marc: no consens inicial. Però el problema és complex. El tema del 16%. La realitat és que hi ha molts espais per reposicions per sota del 16% i del 15% (Bacc, Boetticher, etc.)

Què és doncs el que fa d'acceptable el conveni-marc? Que NO lo condiciona a l'augment de la productivitat.

També: que intenta explicar aquesta acció és el control de l'absentisme.

També: el tema de les hores. Algunes factories ja estan per damunt del conveni-marc.

El problema és greu, però a moltes factories, espais no s'arriba al 16%. Però el conveni-marc no s'ha d'acceptar tal com està ara.

Què és doncs el problema? Quan es parla de reposició dels convenis,

5/ independent del resultat del conveni-
nanc. I això ja era endarrerit.

J.C. López Bulla:

A les últimes eleccions sindicals, CCOO va treure el 67%. UGT el 10%. Després representativitat parlamentària. Després cooperació entre CNAC i Cup-ecam-bcds. Fins dos grups junts als tribunals.

D'acord

Unitat Treballadors: el comunisme va ser temps enrere iniciat: no hi va haver [redacted] fet una oferta unitària al PSOE per presentar junts el projecte Unitat Treballadors.

No n'hi ha dut correcte i estratègia de cinta entre l'U. Treb. [redacted] a nivell confederal. Dues actituds: retirada (Catalunya) i negociació (Consell Confederal)

Al Parlament és va parlar massa a favor de retirada: edic dos, parlar de retirada per què és va parlar de negociació? Per què [redacted] hi ha hagut qui no ha entès per què no hi ha acord el comerç i han entrat en la nova fase d'ara clara.

Per això no és volia cap mobilització. "Madrid" no la volia.

Per què?

[redacted] feien a les mobilitzacions hi ha hagut una correlació entre eleccions al carrer i eleccions al parlament.

No hi ha hagut propici per negociació per Unitat Treb.

6/

Els comissionats: en tipus a la línia d'UGT. Li estem de conveni-marc com defensem els treballadors que tenen feina, i diuen la banda els altres en atur.

Cal dir no al conveni-marc: encara no sabem contra el conveni.

No hi ha altra alternativa que anar en la línia conveni per conveni.

CCOO no pot ser com el sindicat dels pocs treballen, cal que la massa de fora la clame, i dins els treballadors vegin feina.

Llarga conversació contra la política de la direcció confederal de CCOO.

—

io

7/

10/

- Valoració Ateneu Tres.

No hi ha repte negociació? (Zöpf Bulle). Imposar la negociació era ja una victòria! No ho hem aconseguit.

1. Contingut: accidents, atributs com a per; especificar negociació.
2. La negociació. El p. a revisar de la negociació. Com? L'ètica com a teòria / tècnica?
3. Problema de base: com es defineix el interès tothaldany. Relació / vincle Ateneu? La idea de la reforma de l'Ateneu Tres.
4. Un no sintètic com a actitud? Quina alternativa?

Li no → fins a quin punt és convenient? Quin cost?

5. ~~Negociació~~ Negociació: és o no a favor? Especificar que la negociació és el mètode preferit però no l'única: no tenim una política d'alternativa. Problema a nivell d'Ateneu i d'Europa. El tema de la Mediterrània.
6. Perspectiva: la "partipolització". Per part entre, explicant "pluralisme" dividir opinió. Crítica de l'intel·lectualisme occidental.
7. El joc opinió i actitud en punt: angle oblic?

J. Ramos: Imputació de la crisi. Pèrdua de competitivitat. Rigidesa de preus i salaris, com a alternativa.

Tendència del sindicat a convertir-se en sindicat assistencial davant les reestructuracions, acceptant-les després.

Zuchetti: Actitud de patronal davant la crisi: no és només "instal·lació".

J. Borja: 1. Els grans punts de política econòmica per l'empresa no poden resoldre-se, només aplicació a nivell europeu. Fins i tot temps punxen contradictoris.

Dos punts per a cada empresa:

1. Reivindicació socio-política del "poder sindical" a l'empresa. Estem davant les velles estratègies sense llei.

2. Temes de productivitat. Una cosa és per la patronal la pèrdua d'una branca i una altra, per al sindicat no haver de negociar el tema des de la seva pròpia perspectiva.

2. L'Estatut dels Treballadors: hem comès alguns errors. Primer, plantejar el tema de l'Estatut dels Treballadors. Aquesta llei ha plantejat uns límits d'Estat és política i negociat d'estat és UCD sobre la base d'un acord amb els socialistes.

Però sí és important l'engrenatge del PSOE, que va negociar per compte propi al CEOE, no només en el contingut sinó també en la

9/

cara dels treballadors.

Com elimtar una conta l'Institut Trab.? Xb ob la mobilització permanent contra l'Estat, i bé una política de cara concreta als convenis.

3. L'acord-marc: Xb eliminem la possibilitat de millora salarial a través dels convenis. Cal reforçar la unitat de negociació en els convenis, però mirar ~~estratègicament~~ per cara que els convenis no "pacifiquin".

4. De cara a les eleccions:

A. Com el p. de Tots els treballadors (del ferro i mina, pensionistes, etc.)

B. P. de la unitat del moviment

P. d'una política de totals i
C. de producció.

D. El dret a l'ocupació ha de ser de tots els treballadors.

E. El sindicat hauria d'explicar la seva activitat (U.P. a cada territori).

Cautels:

a) Atenció al tipus de clients: els clients lligats a la producció poden ser contraproduents

b) Atenció a evitar la divisió interna del p. i de CCOO.

10/

Ant. Gutiérrez: La intervenció inicial de J.M. i Rod. Roca no m'ha aclarit. Continuem sense saber diferències polítiques entre el PCE. (i. La explicació d'aquestes, més de situacions diferents. Element central: a l'ocultament del nou sobre encara hi ha la descoordinació que a l'actitud repercudeix de la direcció del PCE i del PSUC.

L'actitud total és els aspectes positius per a tothom. El PSOE i la UGT estan contents. Els socialistes en volien dur al temps per a ells és convenia per trencar la unitat sindical, i ho han aconseguit.

[redacted] l'actitud Trib. La situació és, és cert, però les mobilitzacions han aconseguit més un element molt de dimensió i previnibles.

!!? → ||| Ell també vol pedir tranquil·litat però veure per saber parar la batalla vol entendre-nos.

Com hem de batallar a partir d'ara? No a l'ofensiva Trib. i no a l'endarrerament (és la línia de L. Bueno). Explicar-lo empresa per empresa.

La clau és clarament sindical. CCOO no podrà fer complir l'acord-marc. I pensar mobilitzacions sectorials sobre la base d'acció del sindicat. Aplicar els 5 punts definits per J. Borja (i les altres idees tàctiques cautelars)

El resultat del vot Trib. ha estat un pas endavant cap al retrobament de la classe treballadora entre direcció PCE i PSUC: i la

11

S.L.R.

decisió per repoblem però no
fins el punt de renúncia a-
les seves fonaments.

Iustícia de la crisi econòmica.
Què és prioritari? La defensa dels treballadors
la lluita contra l'atur, [redacted],
després el manteniment capacitat
adquisitiva dels salaris.

Han exposat la transcendència
negativa del projecte d'Estatut Trab.
d'UCD. Potser calia, per tal d'impulsar
les mobilitzacions, però no és un bon
sistema.

I la discussió a les corts us
han volgut diferenciar l'aturant
del treballador. La major part,
vostè argumentació va ser feble i
poc documentada.

I la vostra discussió han de
saber respectar la diferència entre
el P. i CCOO. No barregin les coses.
Quina de pressió les decisions vote.
l'acord-marc és C.C.OO.

Com a partit en sistema però,
les tesis la unitat de CCOO
Una política capital és la unitat
amb els socialistes.

13/

Aut. Put. Diaz: Les eleccions al Parlament de Cat. i la proposta de llista del PSUC.

Barcelona:

- Comiu.

T. Comiu: Manca informació: Tunit.

[redacted]

T. Borja: Marçal Tarragó

M. Abat: No hi ha prou representació. Propia Zinares.
No a Aut. Cuenca. Propia Planas.

Zinares: No a Carla Puede. Sí i parcialment a l'Hospitalet. Prefereix Chema Canal.

Riera: Cal una minoria eficaç, amb pent per proporcionalitat. Cal [redacted] aneguar pel Vallès Valencia o Maresme Vallès unitat.

Jo: Avançar T.E. Calzada. Maresme Vallès, per tal d'aneguar per unitat.

Trives: El tema de la informació: proposa incloure Zinares. Seria la manera d'incloure Tenana. Vallès Oriental: el que és vot La Llista per proposar-lo és Lucia Garcia (secret. org. CCOO). M. Planells no pot ser presentat com a representant Vallès Oriental.
Sra. Calvo: Llista Chema Canal. D'acord de Daniel Planas pel Maresme.

14/

J. Burguet: La llista és un model d'equilibri. Incloure Marcel Tamayo.

R. Riutó: T. E. Cidoncha La de natxa. Pren el nom Ll. Valentín. Economista: problema igualtat i herencia: incloure Arias.

M. Núñez: Problema de l'eficàcia del grup parlamentari. Obrir partits i ubicar: cal incloure [redacted] Marcel Tamayo. Avançar el nº de Ll. Valentín [redacted] i Narcís Calleja. Avançar T. E. Cidoncha. Incloure dona economista

Cipri: El problema del incipient: cal incloure algú. L'eficàcia és molt igualtat, però també hi ha l'eficàcia del treball de camp, del contacte amb la gent

Ant. Gutiérrez: Proposa jugar la remuntada fins la votació a l'hora, per veure si la llista és la llista i no tancar la nit.

Qui-Lopez: Que no hi ha legitimitat de la direcció cam. per ratificar diputats: els joves han d'entrar al camp, no al parlament.
Ubicació: propuc Pere Comes, en compte de N. Tamayo.
D'acord als tancaments.
No a Ant. Gutiérrez
Proposa dos noms: Enric Argelich i Antoni Lopez.

J. Mª Rod. Roviro: No hi ha dos persones vinculades al cos. obrer (el 10% dels 20 primers). És insuficient. Li preocupa el caràcter de classe, d'elit de la llista.

15/

Manca representació d'altres postures (intellectuals)

J. Clos = Hi ha d'haver equilibri a l'hora de procurar no trencar l'equilibri. V.g. J. M.ª Rod. Romero exposa, però hi ha molt compromís que hem estat fins poc vinculats al moviment.

A. Zuchetti = Que no es modifiqui la llista.

M.ª Dolors Colet = Atans per la Carme (n=30) hi hauria d'haver Aurora Gómez rep. moviment al Cons. de Barcelona
No hi ha ningú d'Hospitalet fins el n=38.

2ª llista de Girona, Lleida i Tarragona.

Ant. Lut. : Dependència pendència

J. M.ª Ruiz : Andreu Mayayo de la Joventut.

M. Vives : Helena Miquel López i Agustí Fornés.

J. M.ª Rod. Romero : Cal incloure un polític en el grup parlamentari Com.

A. Zuchetti : Cal que hi hagi algú per representar la UGT.

P. Bachiller : Ell ja va proposar per la llista de Lleida [redacted] en Jové [redacted] d'Artesa.
Candidatures Barcelona (i alguna altra):
Domènec. Jo cap de Nadi Balcells.
Defensats d'ambdós casos.